

FJERDE BOG

I

ENDELIG oprandt den store Dag, der var bleven imødeset med saa megen Uro og Spænding. „Mødet paa Sandinge Højskole“ havde i den sidste Maaned været en staaende Overskrift i alle Vennesamfundets Blade; men ogsaa udenfor Menighedens egen Kres afventede man med Interesse Resultatet af Forhandlingerne som et betydningsfuldt Tidens Tegn, der paa afgørende Maade vilde vise, hvad Retning Udviklingen i de senere Aar havde taget.

Allerede Dagen før Mødet skulde aabnes, strømmede de fremmede Gæster til. Efter hvert Jernbanetogs Ankomst indhylledes Landevejen fra Stationen i en lang Støvsky, hvorigennem et endeløst Vogntog rullede frem mod den flagsmykkede By. Der havde forud meldt sig over et halvt tusinde udensogns Deltagere; og da Mødet skulde vare i to Dage, kunde der ikke være Tale om, at de alle kunde faa Plads paa selve Højskolen. Størsteparten maatte indkvarteres rundt om hos venligsindede Folk i Byen, og endda maatte her baade Lade og Lo, ja endog Stænget tages i Brug og indrettes til Sovested for de unge.

Ved Aftentid, mens Solen gik brandrød ned under den blaaende Horisont, lignede Pladsen omkring Højskolen en nylig slaaet Lejr, en saadan Forvirring herskede der af tomme og belæssede Vogne, Halmknipper, Rejsetøj og raadvilde Mennesker, der havde travlt med at søge Oplysninger, skaffe Mad eller bringe deres Byldter af medførte Sengklæder under Tag.

Der saaes alle Slags Skikkelser og hørtes mange Slags Tungemaal. Der var store, tungt vandrende Vestjyder med havblaa